

HZ. MUHAMMED'İN (S.A.V.) DOĞRULUĞU VE GÜVENİLİR KİŞİLİĞİ

- Yüce Allah her topluma kendi içlerinden peygamberler göndermiş, insanların doğru ve güzel yollara yönelmesini sağlamıştır.
- Peygamberler kendilerine verilen tebliğ görevini yerine getirebilmek için bazı özelliklere sahiptirler. Bu özellikler doğruluk, güvenilirlik, emaneti korumak, akıllı ve zeki olmak, günah işlememek, Allah'tan (c.c.) aldığı mesajları değiştirmeden insanlara ulaştırmaktır.
- Son peygamber olan Hz. Muhammed (s.a.v.) de insanlar için en güzel örnek olmuş, insanların İslam dinini en iyi ve doğru şekilde yaşamalarını sağlamıştır.

“Andolsun, Allah'ın Resulünde sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı uman, Allah'ı çok zikreden kimseler için güzel bir örnek vardır.”

(Ahzâb suresi, 21. ayet)

Not: Bu ayetteki altı çizili bölüm Kur'an-ı Kerim'de “**üsve-i hasene**” olarak ifade edilmektedir.

- Peygamberlerin doğruluk sıfatı “**Sıdk**” kavramı ile; güvenilir olmak sıfatı da “**emanet**” kavramı ile ifade edilmektedir.
- Yüce Allah, Hz. Muhammed'den (s.a.v.) İslam'ı açıktan davet etmesini istediğinde Safa tepesine çıkarak “**Şu vadinin arkasında size saldırmak isteyen süvari birlikleri var desem bana inanır mısınız?**” diye sorduğunda onlar hep bir ağızdan, “**Evet, inanınız... Biz senin bugüne kadar yalan söylediğini hiç görmedik...**” diye karşılık vermişlerdir
- Çarşıda dolaşırken bir esnafın çuvalını kontrol ettiğinde altta kalan buğdayların ıslak olduğunu fark etmiş, “**... İnsanların görmeleri için ıslak olan kısmı üste koyman gerekmez miydi? ... Bizi aldatan bizden değildir.**” buyurarak esnafı uyarmıştır.
- Hz. Muhammed (s.a.v.) peygamber olmadan önce de insanlar arasında daima dürüst ve güvenilir olarak tanınmış, onun bu özelliğinden dolayı Mekkeliler ona “**el-Emin**” lakabı takmıştı.
- Gençlik yıllarında Kâbe'nin onarılması bittikten sonra **Hacerü'l-Esved'in yerine konulması olayı**nda kabileler arasında tartışma çıkmış, Kâbe'ye ilk gelen kişinin fikrine göre karar vermeyi planladıklarında Hz. Muhammed'in (s.a.v.) oraya geldiğini gören herkes buna çok memnun olmuştur.
- Misafir olarak gittiği evdeki kadının çocuğunu “**Gel sana bir şey vereceğim.**” diyerek çağırdığını duyunca ona “**Çocuğa ne vereceksin?**” diye sormuş, Kadın hurma vereceğini söyleyince ona: “**Eğer aldatıp ona bir şey vermeseysdin sana bir yalan günahı yazılmış olurdu.**” buyurmuştur.

HZ. MUHAMMED'İN (S.A.V.) MERHAMETLİ VE AFFEDİCİ OLUŞU

- Hz. Muhammed (s.a.v.) ayırım yapmaksızın bütün canlılara merhamet göndermiş, “**Merhamet etmeyene merhamet olunmaz.**” buyurarak insanları da merhametli olmaya davet etmiştir.
- Onun merhametli olması İslam'ın yayılmasını kolaylaştırmış, böylece bütün insanlık için rol model olmuştur.
- “**Allah'ın rahmeti sayesinde sen onlara karşı yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın, onlar senin etrafından dağılıp giderlerdi. Artık sen onları affet. Onlar için Allah'tan bağışlama dile...**”

(Âl-i İmrân suresi, 159. ayet)

- Yetimlere ve kimsesizlere değer verilmeyen Cahiliye döneminde yetimlere karşı duyarlı davranmış, “**Müslümanların evlerinin en hayırlısı içinde yetime bakılıp iyilik edilen evdir. En kötüsü ise içinde yetime kötülük edilen evdir.**” buyurmuştur.
- Rivayetlere göre Taif'te gördüğü eziyetler sebebiyle “**Ey Allah'ın Resulü, beni Rabbin gönderdi, emrindeyim, istersen bunları şehirleriyle birlikte tarumar edeyim.**” diye seslenen Cebrail'e (a.s.) “**Hayır Ey Cebrail! Ben insanları helak etmek için değil, helâktan kurtarmak için geldim. Olur ki bunların neslinden zamanla bir tek de olsa Müslüman çıkar.**” cevabını vermiştir.

HZ. MUHAMMED'İN (S.A.V.) İSTİŞAREYE ÖNEM VERMESİ

- Herhangi bir konuda doğruyu bulmak için bilgisi olan kişilerle görüşmek ve fikir alışverişinde bulunmak “**istişare**” kavramı ile ifade edilmektedir.
- Hz. Muhammed (s.a.v.) toplumu ilgilendiren konularda ashabına danışmış, yapılan istişarede ortaya çıkan sonuca uygun olarak hareket etmiştir.
- “**Yine onlar, Rablerinin davetine icabet ederler ve namazı kılarlar. Onların işleri aralarında danışma iledir. Kendilerine verdiğimiz rızıktan da harcarlar.**”

(Şûra suresi, 38. ayet)

- Bedir, Uhud ve Hendek savaşlarında ashabının düşüncelerini sormuş, çoğunluğun verdiği kararı uygulamış; Hudeybiye Antlaşması sonrası Müslümanlar arasında ortaya çıkan huzursuzluğun çözümünde eşi Ümmü Seleme'nin fikrini hayata geçirmiştir.
- Bedir savaşında esir düşen askerler için istişare etmiş Ebû Bekir'in (r.a.) görüşünü uygun bularak, okuma yazma bilenleri on Müslümana öğretmeleri karşılığında serbest bırakmıştır.

- Öğretmenlerimiz öğrencileri ile paylaşabilir.
- Bu içerik [@Din ve Kültür](#)'ün katkılarıyla hazırlanmıştır.
- Sadece öğretmen ve öğrencilerin ücretsiz kullanımına sunulmaktadır.
- Herhangi bir site ya da kitapta yayınlanmasına (isim belirtilse dahi) izin verilmemektedir.
- Bu dokümanın tüm yayın hakları [mikailokumus.com](#)'a aittir.

HZ. MUHAMMED'İN (S.A.V.) DAVASINDAKİ CESARET VE KARARLILIĞI

• Hz. Muhammed (s.a.v.) her zaman cesur olmuş, en zor ve sıkıntılı anlarda bile cesaretinden bir şey kaybetmemiştir.

Not: Cesaret “**şecaat**” kavramı ile de ifade edilmektedir.

• Taif şehrine İslam'ı tebliğ için gittiğinde müşrikler tarafından taşlanarak şehirden çıkarılmasına rağmen onlara inanç ve âdetlerinin yanlış olduğunu cesaretle söylemiştir.

• Hz. Muhammed'i (s.a.v.) İslam davetinden vazgeçirmek isteyen müşrikler ona cazip tekliflerde bulunmuşlar fakat Hz. Muhammed (s.a.v.) “**Güneş'i sağ elime, Ay'ı da sol elime verseler yine de yolumdan dönmem...**” buyurarak cesaret ve kararlılığını onlara göstermiştir.

• Hicret için Sevr mağarasında en yakın dostu Hz. Ebu Bekir (r.a.) ile konakladıklarında “... **Üzülme! Allah bizimle beraberdir...**” diyerek yol arkadaşını teselli etmiş ve cesaretini korumuştur.

Not: karar vermek, bir şeyi yapmak hususunda büyük bir kararlılıkla gayret göstermek “**azim**” kavramı ile ifade edilmektedir.

HZ. MUHAMMED'İN (S.A.V.) HAKKI GÖZETMEDEKİ HASSASİYETİ

• Hz. Muhammed (s.a.v.) adaleti toplum huzuru için gereken en temel ilke olarak görmüş, hiç kimseye ayrıcalık göstermemiş, makam, mevki, zenginlik, fakirlik, akrabalık bağı gibi durumlardan dolayı kimseye öncelik tanımamıştır.

• Peygamber olmadan önce yaşadığı toplumda insanların can ve mal güvenliklerini sağlamak için **Hilfü'l-Fudûl**'un (erdemliler birliği) çalışmalarına aktif bir şekilde katılmıştır.

• Bedir savaşında esir alınan amcası Abbas'ın tazminat ödemediği salıverilmesi teklif edildiğinde “**Hayır, böyle bir şey olamaz, onun ödemek zorunda olduğu tazminatın bir dirhemi bile bağışlanamaz.**” cevabını vermiştir.

• Adaletin hâkim olmadığı toplumların yükselmeyeceğini belirtmiş bu konuda insanlara uyarılarda bulunmuştur.

“... **Hak sahiplerinden yana çıkıp hakkın yerini bulmasına yardımcı olanlar, insanların en hayırlılarıdır. İçinde zayıf kimselerin incitilmeden hakkını alamadığı bir toplum yükselmez.**”

(Hadis)

Not: Hak, adalet, İslam, doğru bilgi, bir iş ve emeğin maddi veya manevi karşılığı, davranışların yerinde olması, dinin veya hukuk düzeninin tanıdığı yetki gibi anlamlara gelmektedir.

HZ. MUHAMMED'İN (S.A.V.) İNSANLARA DEĞER VERMESİ

• Hz. Muhammed (s.a.v.) insanlara ırk, cinsiyet, makam, mevki ve şöhret gibi farklılıklardan dolayı ayrıcalık göstermemiş bu konuda Veda hutbesinde insanlara uyarılarda bulunmuştur:

“...Ey insanlar! Biliniz ki Rabbiniz birdir, atanız da birdir. Bütün insanlar Âdem'den gelmiş, Âdem de topraktan yaratılmıştır. Arap'ın Arap olmayana, Arap olmayanın Arap'a, beyazın siyaha, siyahın da beyaza hiçbir üstünlüğü yoktur. Allah katında üstünlük ancak takva iledir...”

• Erkekler ile kadınların; köleler ile hürlerin aynı haklara sahip olduğunu belirtmiş, insanlara kölelerini azat etmeleri için tavsiyelerde bulunmuştur.

• Çocuklarla şakalaşmış, onlara çeşitli hediyeler vermiştir. Özellikle yetim çocuklarına büyük şefkat göstermiş, onların başlarını okşamış ve onları bağrına basmıştır.

BİR SURE TANIYORUM: KUREYŞ SURESİ VE ANLAMI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قُرَيْشٌ ۝١ إِيْلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ۝٢
فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۝٣ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَأَمَّنَّهُمْ
مِنْ خَوْفٍ ۝٤

Okunuşu

Li-îlâfi kurayş(in). Îlâfihim rihlete-şşitâ-i ve-ssayf(i). Felya'budû rabbe hâzâ-İbeyt(i). Ellezî et'amehum min cû'in ve âmenehum min havf(in).

Anlamı

“Kureyş'i ısındırıp alıştırdığı; onları kışın (Yemen'e) ve yazın (Şam'a) yaptıkları yolculuğa ısındırıp alıştırdığı için, Kureyş de, kendilerini besleyip açlıklarını gideren ve onları korkudan emin kılan bu evin (Kâbe'nin) Rabbine kulluk et-sin.”

• Kureyş, Hz. Muhammed'in (s.a.v.) mensup olduğu kabilenin adıdır. Kureyş suresi de adını içinde geçen bu isimden almıştır. Mekke döneminde inmiştir ve 4 ayettir.

• Kureyş kabilesi diğer kabileler içinde ayrıcalıklara sahipti. Kâbe'nin bakımın sorumluluğu bu kabiledeydi ve Mekke ticaret merkezi özelliğine sahipti. Bu nedenle Kureyş kabilesine diğer kabileler büyük saygı gösteriyorlardı.

• Bu sebeplerden dolayı Yüce Allah Kureyş suresi ile onlara verilen nimetler nedeniyle Allah'a (c.c.) ibadet etmek gerektiğini hatırlatmıştır.